

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců
Lubomíra Majerčíka a Mariana Kokeše ve věci

navrhovatele: **Spokojené Díly z.s.**, IČ 226 72 818
sídlem Foglarova 1814/57, 664 34 Kuřim
zastoupen Mgr. Lenkou Kotulkovou, advokátkou
sídlem Kopečná 241/20, 602 00 Brno

proti
odpůrci: **město Kuřim**
sídlem Jungmannova 968/75, 664 34 Kuřim
zastoupené Mgr. Ing. Jánem Bahýľem, advokátem
sídlem Hoppova 880/18, 602 00 Brno

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Změny č. 5 Územního plánu Kuřim,
vydaného zastupitelstvem města Kuřim dne 22. 10. 2024,

takto:

- I. Návrh se **zamítá**.
- II. Navrhovatel **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Odpůrci se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 2. 11. 2023, č. j. 67 A 3/2023-401 (dále „Rozsudek 2023“), zrušil mj. na návrh současného navrhovatele část opatření obecné povahy – změny č. 4 Územního plánu Kuřim (dále „Z4-ÚP“). Zastupitelstvo města Kuřim vydalo dne 22. 10. 2024 opatření obecné povahy – Změna č. 5 Územního plánu Kuřim (dále „Z5-ÚP“). Navrhovatel se nyní domáhá zrušení i tohoto opatření obecné povahy, a to zejména z důvodu, že jeho přijímání bylo provázeno stejnými vadami jako přijímání Z4-ÚP a že vychází z právního stavu ignorujícího Rozsudek 2023.

II. Argumentace navrhovatele

2. Úvodem navrhovatel objasňuje svou aktivní legitimaci k podání návrhu jako spolek zabývající se ochranou životního prostředí a kvalitou bydlení v Kuřimi a okolí. S odkazem na četnou judikaturu správních soudů vysvětluje, že je dotčen všemi dopravními záměry dle aktualizace Zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje (dále „ZÚR JMK“), které by měly být zpřesněny v územním plánu Kuřimi. Navrhovatel se aktivně účastnil projednávání Z5-ÚP a podal námitky. Naplňuje definiční znaky pojmu dotčená veřejnost ve smyslu článku 2 odst. 4 a 5 Aarhuské úmluvy, publikované pod č. 124/2004 Sb. m. s. Je dotčen ve svých veřejných subjektivních právech, vlastnických právech a v právu na příznivé životní prostředí záměry, jejichž koridory jsou v Z5-ÚP vymezeny.
3. Navrhovatel předesílá, že po vyhlášení Rozsudku 2023 mělo být vyhotoveno úplné znění územně plánovací dokumentace podle § 55 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále „Stavební zákon 2006“). Pořizování změn územního plánu města Kuřim nemělo navazovat na stav před Rozsudkem 2023, ale výlučně na stav úplného znění územního plánu města Kuřim po zapracování výroku tohoto rozsudku. Takovéto úplné znění však pořízeno nebylo. Místo toho byl k veřejnému projednání v lednu 2024 předložen návrh Z5-ÚP otevřeně nerespektující Rozsudek 2023.
4. Přímo v textu Z5-ÚP je totiž uvedeno, že Rozsudek 2023 *„nebude do úplného znění zapracován. Rozsudek byl napaden kasační stížností a bude zapracován, pokud bude Nejvyšším správním soudem potvrzen.“* Takovéto nerespektování považuje navrhovatel za svévolné a nepřípustné, zpochybňující základní principy právního státu. Navrhovatel dodává, že odpůrce buď měl po Rozsudku 2023 vydat nové úplné znění územního plánu města Kuřim a další změnu pořídit jako navazující na úplné znění. Případně měl zajistit, aby Z5-ÚP transparentně a přezkoumatelně respektovala Rozsudek 2023. Nebyla však zvolena ani jedna z těchto variant.
5. Dále navrhovatel upozorňuje, že Rozsudek 2023 zrušil koridory dopravní infrastruktury dle aktualizace ZÚR JMK převzaté prostřednictvím Z4-ÚP do územního plánu Kuřimi. Z výřezu aktualizace ZÚR JMK a z výřezu hlavního výkresu Z5-ÚP však vyplývá, že napadená Z5-ÚP *de facto* přejímá část dopravní infrastruktury z aktualizace ZÚR JMK (dílčí změna Z5-02: Záhoří, I/43). Toto převzetí návrhového koridoru z aktualizace ZÚR JMK přitom není v odůvodnění Z5-ÚP přiznáno. Takovýto skrytý postup není ani přípustný, ani souladný s Rozsudkem 2023.
6. Současně navrhovatel poukazuje na střet zájmů autorizované osoby doc. Ing. arch. J. K., Ph.D. (dále „autorizovaný architekt“), který vedle zpracování Z5-ÚP, územně plánovací studie pro aktualizaci ZÚR JMK a návrhu aktualizace ZÚR JMK je zapojený i do projektu pro soukromého developera pro oblast Kuřim-Záhoří.

III. Argumentace odpůrce a další podání

7. Odpůrce považuje návrh za nedůvodný. Je nositelem práva na samosprávu a soud by měl být v zasahování do něj zdrženlivý, proporcionální a svůj případný zásah by měl pečlivě odůvodnit. Odpůrce nezpochybňuje legitimaci navrhovatele k podání návrhu. Není navíc jasné, v jakém rozsahu požaduje zrušení, zda celého Z5-ÚP, nebo jen části. Současně uvádí, že z návrhu není zřejmé, zda navrhovateli přísluší jím tvrzená práva na ochranu vlastnictví (není upřesněno, jakých nemovitých věcí se má týkat), ani práva na ochranu životního prostředí (není upřesněno, jakých osob se má týkat). Tato práva mají být ohrožena vymezením koridorů. Odpůrce však trvá na tom, že žádné takové koridory ve změně č. 5 nevymezil. I kdyby tak učinil, bylo by nutné zkoumat, vzdálenost navrhovatel od těchto pomyslných koridorů. Žijí-li všichni členové v lokalitě „Díly za Sv. Janem“, nejsou touto změnou objektivně negativně dotčeni. Zároveň odpůrce připomíná, že navrhovatel požaduje zrušení Z5-ÚP jako celku, ač prokazuje svou aktivní věcnou legitimaci ve vztahu k jeho části.
8. Ohledně procesní stránky odpůrce zdůrazňuje, že jeho cílem je mít územní plán ve stavu souladném s nadřazenou územně plánovací dokumentací, tu nemůže ignorovat. Stavební zákon přitom nestanoví povinnosti vytvořit úplné znění územního plánu v jiném případě, než po vydání změny územního plánu zastupitelstvem. Povinnost aktualizovat územní plán po zrušení jeho části soudem je uložena obcím s cílem zabránit tzv. bílým místům, tedy územím bez regulace. V případě zrušení části změny územního plánu zůstává územní plán účinný ve verzi předcházející zrušené změně. Přesto starosta odpůrce avizoval, že v další změně územního plánu se odpůrce vypořádá s Rozsudkem 2023. Pořízení úplného znění územního plánu je povinností uloženou zákonem pořizovateli, který vykonává státní správu. Pořizovatel zvolil zapracování změny do posledně pořízeného úplného znění, tento postup však nemá vliv na navrhovatele a zejména na veřejná subjektivní práva jednotlivců regulovaných územním plánem Kuřimi.
9. K meritu odpůrce vysvětluje, že Z5-ÚP respektuje Rozsudek 2023, jeho obsahu se v zásadě nedotýká. Navrhovatelem kritizovaná dílčí změna Z5-02: Záhoří, I/43 se nepřekrývá s plochami Z4-ÚP zrušenými zdejším soudem. Jedná se zde mj. o rušení ploch územních rezerv podél stávající silnice I/43 v kontextu platných a účinných ZÚR JMK. To nelze charakterizovat jako přebírání záměrů z této nadřazené územně plánovací dokumentace, neboť se fakticky žádný záměr ze zásad územního rozvoje v Z5-ÚP nepřejímá. Pouze se z územního plánu Kuřimi odstraňuje část ploch územních rezerv a do nich se vkládá nová funkce.
10. Ve své replice z 8. 1. 2025 navrhovatel značně prohloubil svou argumentaci. Důvodová zpráva k zákonu upravujícímu tzv. úplné znění ve Stavebním zákoně 2006 ho vede k závěru, že i po zrušení územně plánovací dokumentace soudem vzniká povinnost pořizovatele bezodkladně reagovat novým úplným zněním. Navrhovatel dále zdůraznil, že otevřené nerespektování Rozsudku 2023 napadeným opatřením obecné povahy ho vede k požadavku na zrušení celé Z5-ÚP. S odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu ohledně určitosti právních aktů dovozuje, že Z5-ÚP ani nemohla nabýt účinnosti. Vzhledem k tomu, že odpůrce v Z5-ÚP zasáhl do oblasti jednoho z koridorů dle aktualizace ZÚR JMK, nelze tvrdit, že výrok Z5-ÚP je bez jakéhokoliv vztahu ke koridorům a plochám zrušeným výrokem Rozsudku 2023. Část Z5-ÚP, týkající se koridoru dle aktualizace ZÚR JMK vázaného na stávající silnici I/43, má souvislost se záměry developera. Jedná se totiž o území, kde dochází ke kontaktu mezi oblastí Kuřim-Záhoří a plochou pro návrhový koridor pro

I/43 dle aktualizace ZÚR JMK. Současně navrhovatel dodává, že při pořizování územně plánovacích dokumentací musí být prokazatelně postaveno najisto, že riziko střetu zájmů je vyloučeno, což se v tomto případě nestalo. Soud musí přistupovat k možnému riziku střetu zájmů s předběžnou opatrností a neumožnit užití takto zatížených územně plánovacích dokumentací.

11. Několik hodin před zahájením ústního jednání bylo soudu doručeno vyjádření odpůrce k výše uvedené replice navrhovatele. Vysvětluje, že zákonodárce nemohl po obcích nikdy chtít, aby platnost jejich územních plánů byla vázána na aktuálnost jejich úplného znění nad takto uvedený rozsah. To by muselo nutně (a absurdně) znamenat, že po každém přezkumném zásahu by byl zneplatněn územní plán jako celek do doby vydání úplného znění. V případě následného rušení tohoto přezkumného zásahu soudem by opět vyvstala situace zneplatnění územního plánu do vydání dalšího úplného znění. To by také vedlo k přerušení povolování všech stavebních záměrů. Takový výklad by zcela ochromil povolování záměrů ve větších městech a obcích. Zrušení částí Z4-ÚP se v některých plochách pouze obnovily územní rezervy pro dopravní infrastrukturu.

IV. Ústní jednání konané dne 15. 1. 2025

12. Ve věci proběhlo dne 15. 1. 2025 na žádost odpůrce ústní jednání podle § 49 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“). Navrhovatel a jeho právní zástupkyně se z jednání předem omluvili.
13. Odpůrce setrval na svém stanovisku. K tomu vysvětlil, že nepostupoval svévolně, neboť situaci předem konzultoval s krajským úřadem. Připustil, že Rozsudek 2023 nebyl zohledněn při přípravě Z5-ÚP. Nicméně nyní už se pracuje na změnách č. 6 územního plánu Kuřimi, v nichž bude Rozsudek 2023, případně navazující rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, reflektován. Napadené opatření obecné povahy postrádá souvislost se Z4-ÚP, může na něm fungovat zcela nezávisle. Nedochází v něm ani k žádnému přenášení koridorů z aktualizace ZÚR JMK. Smyslem Z5-ÚP je především vycházet vstříc místním potřebám obyvatel Kuřimi.
14. V případě pochybností o nestrannosti autorizovaného architekta odpůrce z procesní opatrnosti navrhnul provedení důkazu soudním spisem zdejšího soudu ve věci vedené pod sp. zn. 67 A 6/2021 (*Aktualizace č. 1 Zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje*). Provedení tohoto důkazu soud odmítl pro nadbytečnost, neboť materiály k projednávané věci v soudním i správním spisu nabízí už dost podkladů pro meritorní rozhodnutí a soud je dostatečně s rozhodnutím ve věci *Aktualizace č. 1 Zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje* obeznámen.

V. Věcná projednatelnost návrhu

15. Nejdříve se soud musí vyjádřit k rozhodné právní úpravě dopadající na projednávanou věc. Z5-ÚP byla vydaná zastupitelstvem města Kuřim dne 22. 10. 2024 a nabyla účinnosti dne 8. 11. 2024. Stalo se tak tedy po nabytí účinnosti zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon (dále „Stavební zákon 2021“). Zastupitelstvo města Kuřim schválilo obsah změny č. 5 ÚP Kuřim a pořízení změny zkráceným postupem na svém 8. zasedání dne 6. 12. 2022. Stalo se tak sice v době platnosti Stavebního zákona 2021, ale ještě před tím než nabyl účinnost.
16. Podle přechodných ustanovení k územnímu plánování, konkrétně podle § 323 odst. 3 Stavebního zákona 2021, platí, že bylo-li ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona zahájeno

projednání zadání územního plánu nebo jeho změny, dokončí se projednání a schválení zadání podle dosavadních právních předpisů. Pro soudní řízení však § 328 Stavebního zákona 2021 stanoví: „řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.“

17. Z přechodných ustanovení tedy vyplývá, že samotné projednávání Z5-ÚP se řídilo Stavebním zákonem 2006, zatímco nynější soudní řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy se řídí Stavebním zákonem 2021 (rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 27. 9. 2024, č. j. 41 A 18/2024-101, body 48-52).
18. U tohoto typu řízení se musí soud nově zabývat jeho přípustností podle § 307 odst. 2 Stavebního zákona 2021. Podle tohoto ustanovení je nepřipustný takový návrh na zrušení opatření obecné povahy, obsahuje-li pouze důvody, které navrhovatel neuplatnil v řízení o vydání opatření obecné povahy, ač tak učinit mohl. Jak vyplývá, ze správního spisu, v procesu přijímání Z5-ÚP uplatnil navrhovatel námitky dvakrát – dne 7. 10. 2023 před prvním veřejným projednáním návrhu Z5-ÚP a dne 20. 2. 2024 před opakovaným veřejným projednáním návrhu Z5-ÚP. Protože je jádrem projednávaného návrhu na zrušení opatření obecné povahy nedostatečná reakce odpůrce na Rozsudek 2023, nebylo možné od navrhovatele očekávat, že v tomto směru uplatní námitky ještě před vynesemím uvedeného rozsudku, tedy před prvním veřejným projednáním návrhu Z5-ÚP zastupitelstvem. Protože předmětem opakovaného veřejného projednání byly změny, které se ve výsledné podobě Z5-ÚP neprojeví, nemohl ani v tomto bodě navrhovatel uplatnit příslušné námitky.
19. Zdejší soud se navíc ztotožňuje se závěry výše citovaného rozsudku Krajského soudu v Praze (body 53-58), podle něhož nepřipustnost návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části dle § 307 odst. 2 Stavebního zákona 2021 má být spojena jen s neuplatněním důvodů, které mohly být uplatněny v řízení o vydání opatření obecné povahy vedeném podle tohoto (nového) zákona. Na návrh na zrušení části územního plánu vydaného podle Stavebního zákona 2006 nedopadá. Vzhledem k posunutí nabytí účinnosti Stavebního zákona 2021 ve věcech týkajících se územního plánování podle § 334a odst. 2 poslední věta Stavebního zákona 2021 proběhlo i opakované veřejné projednání napadeného opatření obecné povahy před účinností nové právní úpravy.
20. Navrhovatel označil za pasivně legitimovaného město Kuřim, což je v souladu s ustálenou judikaturou. Dle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, č. 1910/2009 Sb. NSS, „[o]dpůrcem v řízení podle § 101a a násl. s. ř. s. o zrušení územního plánu je obec, jejíž zastupitelstvo územní plán vydalo“. Ve věci tak není pochyb, že pasivně legitimovaným je město Kuřim.
21. Z5-ÚP je opatřením obecné povahy, které nabylo účinnosti dne 8. 11. 2024. Podle § 101b odst. 1 s. ř. s. lze návrh podat do 1 roku ode dne, kdy návrhem napadené opatření obecné povahy nabylo účinnosti. Byl-li návrh na zrušení Z5-ÚP podán dne 12. 11. 2024, byl podán včas. V návrhu je uvedeno, z jakých skutkových a právních důvodů považuje navrhovatel Z5-ÚP za nezákonnou a jaké důvody mají vést k jejímu zrušení. Z tohoto pohledu je tedy návrh projednatelný.
22. Navrhovatel nezpochybňuje, že Z5-ÚP byla vydána orgánem, který k tomu měl pravomoc, nezpochybňuje ani skutečnost, že tento orgán nepřekročil zákonem stanovené meze své působnosti (věcné, osobní, prostorové a časové). V nyní posuzované věci je i podle soudu

evidentní, že Z5-ÚP byla vydána příslušným orgánem v mezích jeho působnosti, který k tomu měl i pravomoc.

23. Aktivně legitimován k podání návrhu je podle § 101a odst. 1 s. ř. s. ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech vydaným opatřením obecné povahy. Aktivní legitimace navrhovatele se tak zakládá pouhým tvrzením dotčení na jeho právech opatřením obecné povahy. To, zda je navrhovatel skutečně na svých právech dotčen, závisí na skutkových okolnostech konkrétního případu, jde však již o otázku věcného posouzení důvodnosti návrhu (shodně výše citované usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009). V nyní posuzované věci je navrhovatelem spolek. Zdejší soud má za prokázané i vzhledem k jeho předchozí rozhodovací činnosti, že se jedná o spolek zaměřený na ochranu životního prostředí a bydlení v Kuřimi a okolí. Takový spolek musí tvrdit, že byl dotčen na svých subjektivních právech, musí mít vztah k dotčené lokalitě a musí být zaměřen na aktivitu, která má lokální opodstatnění (např. rozsudky zdejšího soudu ze dne 20. 12. 2017, č. j. 65 A 3/2017-931, či ze dne 17. 9. 2020, č. j. 67 A 3/2020-250). To pokládá zdejší soud v nyní posuzované věci za splněné; věcně i místně se navrhovatele s ohledem na jeho zaměření a činnost Z5-ÚP týká. K závěru ohledně aktivní legitimace navrhovatele napadnout změnu územního plánu Kuřimi o podobném obsahu ostatně dospěl zdejší soud v již zmiňovaném Rozsudku 2023.
24. Další podmínkou řízení je formulace závěrečného návrhu v souladu s požadavky vyplývajícími z ustanovení § 101a s. ř. s. Navrhovatel požaduje zrušení opatření obecné povahy, které dostatečně označil, a proto i závěrečný návrh považuje krajský soud za souladný s požadavky zákona. Návrh obsahuje i náležitosti dle § 101b odst. 2 s. ř. s., tedy dostatečně odůvodněné návrhové body.
25. Všechny podmínky věcné projednatelnosti podaného návrhu jsou tedy splněny.

VI. Hodnocení věci soudem

26. Krajský soud přezkoumal v mezích návrhových bodů (§ 101d odst. 1 s.ř.s.) napadené opatření obecné povahy včetně řízení předcházející jeho vydání a shledal, že návrh **není** důvodný.

VI. 1 Právní rámec

27. Ustanovení § 55 Stavebního zákona 2006 stanoví:

(3) Dojde-li ke zrušení části územního plánu nebo nelze-li podle něj rozhodovat na základě § 54 odst. 4 až 6, zastupitelstvo obce bezodkladně rozhodne o pořízení územního plánu nebo jeho změny a o jejím obsahu. Zpráva o uplatňování územního plánu ani zadání změny územního plánu se v tomto případě nezpracovávají. Vyhodnocení vlivů změny územního plánu na udržitelný rozvoj území se při uvedení územního plánu do souladu s územně plánovací dokumentací kraje nebo s územním rozvojovým plánem nezpracovává, v ostatních případech si pořizovatel k návrhu obsahu změny vyžádá stanoviska podle § 55a odst. 2 písm. d) a e); bez zohlednění těchto stanovisek nelze o pořízení změny územního plánu rozhodnout. V rozsahu této změny se dále postupuje obdobně podle § 43 až 45, § 50 odst. 2 až 8 a § 51 až 54; to neplatí při pořizování změny nevyžadující zpracování variant řešení, při které se postupuje obdobně podle § 55a odst. 5 a § 55b. Dojde-li ke zrušení územního plánu nebo jeho změny, při pořizování se naváže na poslední úkon, který nebyl zrušením zpochybněn.

...

(5) Pořizovatel pro obec zajistí vyhotovení územního plánu zahrnujícího úplné znění po vydání jeho změny a toto vyhotovení po nabytí účinnosti změny opatří záznamem o účinnosti.

28. Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 11. 7. 2023, č. j. 66 A 1/2023-175 (věc *Moravské Knínice I*), zrušil část opatření obecné povahy, územního plánu Moravských Knínic. Důvodem bylo, že zahrnutí koridoru pro jižní obchvat Kuřimi do územního plánu bez vyhodnocení SEA způsobilo nezákonnost. Posouzení SEA pro aktualizaci ZÚR JMK nepostačovalo, obsah posouzení SEA musí podrobností odpovídat územně plánovací dokumentaci. Posouzení SEA na úrovni ZÚR JMK se nezabývalo konkrétními a specifickými vlivy komunikace I/43 na území a obyvatelstvo odpůrkyně (body 62-69).
29. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 29. 8. 2024, č. j. 3 As 194/2023-83, zrušil výše uvedený rozsudek. Shledal, že pokud krajský úřad dospěje k závěru, že návrh územního plánu nemusí být z hlediska vlivů na životní prostředí posuzován, nevzniká pořizovateli územního plánu povinnost se vyhodnocením těchto vlivů zabývat. Krajský soud se měl (v mezích návrhové argumentace) zabývat závěry, k jakým dospěl krajský úřad JMK, a nikoli provádět vlastní hodnocení nutnosti provedení posouzení SEA (body 23-24).

VI. 2 Právní posouzení

30. K přezkumu Z5-ÚP zdejší soud přistupoval s vědomím zásady zdrženlivosti ve vztahu k odpůrcem přijatému řešení po stránce věcné (věcné řešení je totiž především věcí odpůrce, jenž si nutně sám musí nést jeho důsledky; například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24.10.2007, č. j. 2 Ao 2/2007-73, č. 1462/2008 Sb. NSS). Je-li napadená změna územního plánu výsledkem politické diskrece zastupitelského orgánu územní samosprávy (zastupitelstva odpůrce) a projevem práva na samosprávu daného územního celku (odpůrce), pak zásah soudní moci do věcného rozhodnutí územní samosprávy, jenž by se odehrál ve stejné intenzitě, v níž svůj souhlas či nesouhlas s postupem odpůrce v průběhu celého řízení před zdejším soudem projevovat navrhovatel, a to kupř. až do té míry, že by zdejší soud hodnotil, nakolik je přijaté řešení „vhodnější“ (či „méně vhodné“) než jiné nabízející se alternativy, resp. jaké řešení mělo být zvoleno, aby konkrétní práva konkrétních osob byla ochráněna namísto ochrany jiných práv jiných osob, by porušoval ústavní zásady dělby moci (například bod 114. rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2011, č. j. 6 Ao 6/2010-103). Úkolem zdejšího soudu bylo zjistit, zda si odpůrce – v mezích uplatněných návrhových bodů a v mezích navrhovatelem tvrzených dotčení jeho veřejných subjektivních práv – nepočínal zjevně svévolně či diskriminačně. Dále zda úkoly a cíle, které prostřednictvím územního plánování naplňuje, jsou legitimní a zákonné, a zda v případě omezení práv těch osob, jež s řešením nesouhlasí a jež na svých právech vskutku omezovány jsou, jde o omezení v nezbytně nutné míře vedoucí rozumně k zamýšlenému cíli. Současně zda to je – s ohledem na důvody, které odpůrce k přijetí řešení vedly – skutečně nejšetrnějším možným způsobem (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2018, č. j. 1 As 161/2018-44, a ze dne 15.3.2021, č. j. 1 As 337/2018-48). Otázky dodržení procesního postupu při vydávání opatření obecné povahy (včetně testu jeho přezkoumatelnosti) je přitom třeba řešit zásadně obdobně jako při řešení týchž otázek v rámci soudního přezkumu vydaných individuálních správních aktů.

VI. 2 A Absence úplného znění územního plánu

31. Soud tedy přistoupil ke třetímu kroku přezkumu opatření obecné povahy – posouzení souladu postupu vydání opatření obecné povahy se zákonem stanoveným postupem, k čemuž však navrhovatel přímo žádnou námitku nevznnesl, a proto se soud v tomto kroku zabýval související námitkou navrhovatele, že v rozporu s § 55 odst. 5 Stavebního zákona 2006 nebylo po vyhlášení Rozsudku 2023 pořízeno úplné znění územně plánovací dokumentace. Odpůrce poukazuje na text daného ustanovení s tím, že úplné znění územního plánu má být vyhotoveno jednak pořizovatelem, čili navrhovatelem, toto nemůže být kladeno k tíži, a teprve v souvislosti s vydáním jeho změny, nikoliv po zrušení části územního plánu.
32. Soud se za skutkových okolností dané věci ztotožňuje s postojem odpůrce. Význam pro rozhodnutí soudu má skutečnost, že Rozsudek 2023 byl vydán přibližně rok a půl poté, co započalo pořizování změny č. 5 územního plánu a co už proběhlo její veřejné projednání. Poté, co tento rozsudek nabyl právní moc, ho odpůrce vyvěsil na svých webových stránkách v sekci k územnímu plánování vedle všech předchozích změn územního plánu. Správní soudy doposud nedovodily, a nevyplývá to ani z příslušného ustanovení Stavebního zákona 2006, že by zrušení části územního plánu soudem mělo představovat vydání změny územního plánu, vyžadující nezbytné vyhotovení úplného znění územního plánu ve smyslu § 55 odst. 5 Stavebního zákona.
33. Ne zcela přiléhavý je v této souvislosti poukaz navrhovatelky na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 1. 2021, č. j. 2 As 320/2019-66, vyzvedávající nezbytnost určitosti a srozumitelnosti textu obecních normativních aktů. S důrazem na srozumitelnost právních norem zdejší soud souzní. Nelze však z něho dovozovat, jak činí navrhovatel, že absence úplného znění předchází verze územního plánu po rušícím rozsudku krajského soudu automaticky znamená právní nepřipustnost vzniku nového územního plánu, nemožnost, aby nabyl účinnosti. Stejně tak nelze klást rovnítko mezi absencí úplného znění územního plánu za daných okolností a absencí řádného zveřejnění územního plánu na úřední desce, což bylo podstatou citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu. K řádnému vyhlášení územních plánů existuje bohatá judikatura správních soudů, zatímco k následkům nevyhotovení úplného znění přistupují soudy zdrženlivě (viz citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 103/2019-27).
34. Právní následek v podobě zpochybnění účinnosti nového územního plánu z příslušného právního rámce nevyplývá. Pokud by pořizovatel přistoupil k vyhotovení úplného znění po zrušujícím rozsudku krajského soudu, jistě by to přispělo k větší přehlednosti územně plánovací dokumentace. Nicméně absence tohoto postupu nemůže bez dalšího vést ke zpochybnění zákonnosti nově přijímaného opatření obecné povahy.

VI. 2 B Rozpor územního plánu s Rozsudkem 2023

35. Navrhovatel dále namítá, že Z5-ÚP nerespektuje Rozsudek 2023. To dovozuje ze dvou skutečností. Jednak upozorňuje, že v části G (str. G2) je uvedeno, že Rozsudek 2023 „*nebude do úplného znění zapracován. Rozsudek byl napaden kasační stížností a bude zapracován, pokud bude Nejvyšším správním soudem potvrzen.*“ Dále navrhovatel tvrdí, že Z5-ÚP obsahuje stejnou vadu, pro niž byla Z4-ÚP částečně zrušena, tedy přebrání koridoru dopravní infrastruktury z aktualizace ZÚR JMK. Odpůrce naopak vysvětluje, že dílčí změna v Z5-02 (Záhoří) se nepřekrývá s plochami zrušenými Rozsudkem 2023, pouze se do rušených ploch

územních rezerv vkládá nová funkce. Navrhovatel k tomu dodává, že odpůrce v Z5-ÚP zasáhl do oblasti jednoho z koridorů dle Aktualizace ZÚR JMK, nelze proto tvrdit, že výrok Z5-ÚP je bez jakéhokoliv vztahu ke koridorům a plochám zrušeným výrokem Rozsudku 2023.

36. Podstatou Rozsudku 2023 bylo konstatování, že v souvislosti s navrženou komunikací I/43 musí vyhodnocení SEA v úplnosti a potřebné míře konkrétnosti proběhnout při přijímání územně plánovací dokumentace na některé úrovni. Navázal tím na výše uvedený rozsudek zdejšího soudu ve věci *Moravských Knínic I*. V případě změny územního plánu obce by nemuselo proběhnout, pokud by změna územního plánu „pouze“ uváděla územní plán do souladu s územně plánovací dokumentací kraje (§ 55 odst. 3 věta třetí Stavebního zákona 2006) a pokud by vyhodnocení SEA v úplnosti a potřebné míře konkrétnosti, a to i pro účely a v podrobnostech územního plánování na úrovni obcí, proběhlo již při přijímání územně plánovací dokumentace kraje (aktualizace ZÚR JMK). Nicméně vyhodnocení SEA se na krajské úrovni nezabývalo specifickými vlivy komunikace 43 na území a obyvatelstvo zasažené Z4-ÚP. Uvedená vada však nemohla vést ke zrušení Z4-ÚP jako celku. Mohla se projevit jen v těch částech Z4-ÚP, které jsou promítnutím aktualizace ZÚR JMK, pokud jde o vedení koridoru a přímo souvisejících částí. Zdejší soud proto Rozsudkem 2023 zrušil Z4-ÚP v rozsahu, v jakém se její textová a grafická část a jejich odůvodnění týkaly promítnutí aktualizace ZÚR JMK, jež byly ve vztahu k vedení jižního obchvatu Kuřimi zasaženy vadou absence vyhodnocení SEA.
37. Soud si nejdříve všimá, že současné úplné znění územního plánu Kuřimi (tedy po přijetí Z5-ÚP) skutečně ponechává části Z4-ÚP, které Rozsudek 2023 již zrušil. Tento stav připouští i odpůrce a na jednom místě s odzbrojující upřímností i text Z5-ÚP (bod 4 výše). Jedná se o zcela nežádoucí postup, ignorující pravomocné rozhodnutí soudu v dané věci. Správní soudy se v minulosti již zabývaly opomíjením zrušujícího rozsudku krajského soudu při pořizování územně plánovací dokumentace. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 25. 3. 2021, č. j. 7 As 30/2020-34, s odkazem na § 55 odst. 3 poslední větu Stavebního zákona 2006 zrušil podmínku pořízení územní studie zahrnutou do napadeného opatření obecné povahy, jež byla už jednou zrušena krajským soudem v roce 2015 v tehdy napadeném opatření obecné povahy.
38. V nyní projednávané věci je však krajský soud postavený před odlišný problém. Napadená Z5-ÚP totiž nezavádí už jednou zrušené změny územního plánu. Konflikt s Rozsudkem 2023 nastává v úplném znění územního plánu, jež obsahuje tímto rozsudkem zrušené textové a grafické části Z4-ÚP. Za této situace zdejší soud nespátřuje návrh na zrušení opatření obecné povahy důvodným. Zmiňované části Z4-ÚP byly soudem již jednou zrušené, soud proto nemůže přistoupit k jejich opětovnému rušení. Z pohledu práva neexistují a nevyvolávají žádné právní účinky. Na tom nic nemění ani to, že jsou zachycené v úplném znění územního plánu. V tomto rozsahu je úplné znění územního plánu Kuřimi nicotné. Uvedení těchto již soudem zrušených částí Z4-ÚP v současném úplném znění územního plánu však nemá dopad na zákonnost nové Z5-ÚP.
39. Při pořizování Z5-ÚP došlo k porušení povinnosti obsažené v § 55 odst. 3 poslední věta Stavebního zákona 2006, tedy po zrušení změny územního plánu navázat na poslední úkon, který nebyl zrušením zpochybněn, čili vycházet z územního plánu ve znění zrušujícího rozsudku (výše citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2021, bod 22). Pokud by ale soud nyní z těchto důvodů zrušil napadenou Z5-ÚP, jež však sama o sobě

nepřejímá části dříve soudem zrušené, postupoval by neproporcionálně. Současně je však nezbytné, aby příslušné orgány v nejbližší možné době dostály svým povinnostem a uvedly územní plán Kuřimi do souladu s Rozsudkem 2023. Z písemného i ústního vyjádření odpůrce se jeví, že si je této povinnosti vědom.

40. Dále se soud musí zabývat otázkou, nakolik Z5-ÚP opakuje stejné vady, na jejichž základě bylo rozhodnuto o zrušení částí Z4-ÚP. Navrhovatel v této souvislosti poukazuje konkrétně na změny týkající se lokality Záhoří (Z5/02). Soud přisvědčuje odpůrci v tom, že Z5-ÚP fakticky nepřenáší návrhový koridor komunikace I/43. Rušení územních rezerv UR01 a UR21 zdejší soud nepovažuje v souladu s Rozsudkem 2023 (bod 54) za zasahující do práv navrhovatele. Co se týče zbytku úprav, z textu odůvodnění Z5-ÚP k této lokalitě (i vyjádření krajského úřadu – viz bod 42 níže) vyplývá, že skutečně reagují na plánovanou přestavbu komunikace I/43. Pokud však navrhovatel v této souvislosti vnímal nezbytnost odpovídajícího posouzení SEA ve smyslu Rozsudku 2023, měl tomu přizpůsobit svůj procesní postup.
41. Navrhovatel se totiž opírá výhradně o Rozsudek 2023. Jeho právní východiska však byla překonána rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2024, č. j. 3 As 194/2023-83. Jím byl zrušený výše citovaný rozsudek *Moravské Knínice I*, na němž stavěl i Rozsudek 2023 (body 22, 35, 40, 60). Stručně řečeno podle názoru Nejvyššího správního soudu je k učinění závěru o tom, zda má být provedeno posouzení SEA, příslušný krajský úřad. Pouze v případě, že dle stanoviska krajského úřadu má být návrh územního plánu posuzován z hlediska vlivů na životní prostředí, je pořizovatel územního plánu povinen doplnit do návrhu zadání územního plánu požadavek na vyhodnocení vlivů. Pokud krajský úřad dospěje k závěru opačnému, tj. že návrh územního plánu nemusí být z hlediska vlivů na životní prostředí posuzován, nevzniká pořizovateli územního plánu povinnost se vyhodnocením těchto vlivů zabývat.
42. Uvedené závěry jsou přenositelné i na aktuálně posuzovanou věc. Pořizovatel podal již dne 2. 11. 2022 žádost příslušným orgánům o vydání stanoviska podle § 55a odst. 2 písm. d) a e) Stavebního zákona 2006, zda má být návrh změny posuzován z hlediska vlivů na životní prostředí. Dne 11. 11. 2022 Krajský úřad Jihomoravského kraje, Odbor životního prostředí, vydal negativní stanovisko (č. j. JMK 162423/2022). Pořizovateli tedy nevnikla povinnost se vyhodnocením daných vlivů zabývat. Z daného rozsudku Nejvyššího správního soudu dále vyplývá, že krajský soud nemůže sám vyhodnocovat, zda mělo být posouzení SEA provedeno, naopak má v mezích argumentace zkoumat závěry, k jakým dospěl krajský úřad. V projednávané věci se však navrhovatel soustředil výhradně na otázku přenosu návrhového koridoru z aktualizace ZÚR JMK do Z5-ÚP bez hodnocení SEA ve světle Rozsudku 2023. Nijak rozhodnutí krajského úřadu nezpochybňoval. Krajský soud však nemůže domýšlet argumenty navrhovatele, protože je podle § 101a odst. 1 s. ř. s. vázán rozsahem a důvody návrhu. Čili i kdyby bylo možné považovat změny týkající se lokality Záhoří v Z5-ÚP za přenášení návrhového koridoru z aktualizace ZÚR JMK, tak je nutno na prvním místě napadnout postup krajského úřadu. Tento závěr nemůže být pro navrhovatele překvapivý, neboť citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu nabyl právní moci několik měsíců před přijetím Z5-ÚP a započítím lhůty pro podání návrhu.

VI. 2. C Střet zájmů

43. Navrhovatel ve svých podáních rovněž poukázal na střet zájmů autorizovaného architekta, jenž se měl souběžně podílet na zpracování Z5-ÚP a developera pro oblast Kuřim-Záhoří. Nelze-li podle navrhovatele postavit prokazatelně najisto, že zpracovatel územně plánovací dokumentace není v riziku střetu zájmů, pak podle něj nemůže soud považovat přijatou dokumentaci za zákonnou. Ke svým tvrzením navrhovatel přiložil grafickou reprezentaci s časovou osobu znázorňující aktivity autorizovaného architekta pro více subjektů.
44. Krajský soud připomíná, že otázce střetu zájmů stejné autorizované osoby se zdejší soud už opakovaně věnoval (mj. v odpůrcem citovaném rozsudku ve věci *Aktualizace č. 1 Zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje*, body 242-243; rozsudku *Moravské Knínice I*, bod 244-245; Rozsudku 2023, bod 66; rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 11. 2024, č. j. 66 A 1/2023-224, body 287-288). Ani v nynější věci nevidí zdejší soud důvod se od uvedených závěrů odchýlit. Navrhovatel nepoukazuje na žádná konkrétní ustanovení žádného zákona, jež by měla být porušena počínáním autorizovaného architekta, nedokládá ani svou dotčenost touto jeho činností. Navíc zdejší soud připomíná, že napadený Z5-ÚP byl schválen zastupitelstvem města Kuřim, nikoliv autorizovaným architektem.

VII. Závěr a náklady řízení

45. Soud neshledal návrh důvodným, proto návrh podle § 101d odst. 2 s. ř. s. zamítl.
46. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Odpůrci, který byl ve věci úspěšný, soud náhradu nákladů nepřiznal. Odpůrce je obcí s rozšířenou působností, která má vlastní odbor stavební a životního prostředí, měl by být proto schopen v soudním řízení svůj územní plán obhájit sám. Z tohoto důvodu soud nepovažoval náklady na zastoupení advokátem za účelně vynaložené.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu